

významu tvrzení odvolání, že v pojistce není specifikováno, jak mají tyto zápisky vypadati a co v nich má býti uvedeno. To by mělo význam, kdyby byl žalobce o penězích zápisky vedl a žalovaná se bránila, že zápisky ty nejsou trvalé a přesné. Rovněž pouze v tomto případě mělo by význam to tvrzení odvolatelovo, že o odcizených penězích ani zápisky vésti nemohl, ježto dříve, než mu bylo fysicky možno peníze ty zapsati, byly mu odcizeny. To mohl by odvolatel s účinkem namítati, avšak pouze u částky 750 Kč, které odevzdal dne 1. září 1932 své manželce a než přišel domů, byly mu odcizeny. U ostatních peněz by se tak nemohl brániti, neboť ty již 31. srpna 1932 doma měl, sám je do zásuvky stolu uložil, a tudíž měl možnost je zapsati. Ježto tedy žalobce sám výslovně sjednanou podmínku, pod níž žalovaná převzala pojištění a tím i ručení za odcizení jich, nesplnil, nemůže vůči žalované požadovati z této smlouvy pojišťovací plnění od strany žalované.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání připojiv se k vývodům odvolacího soudu.

Čís. 15316.

Směnečný platební rozkaz nelze zrušiti s omezením, že žaloba se zamítá pro tentokráte.

(Rozh. ze dne 19. června 1936, Rv I 1338/36.)

Prvý soud vyhověl námitkám žalovaného proti směnečnému platebnímu příkazu a směnečný platební příkaz zrušil proto, že dosud nenastala dospělost zažalované pohledávky. V odvolání uplatňoval žalobce, že měl býti směnečný platební příkaz zrušen alespoň s omezením, že se žaloba zamítá pro tentokráte. Odvolací soud odvolání nevyhověl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Dle § 557 c. ř. s. vyřizuje se žaloba směnečná, jsou-li pro to dány zákonné předpoklady, vydáním směnečného platebního příkazu. V případě námitek proti platebním příkazům zůstává rozhodnutí soudu omezeno na výrok, zda platební příkaz zůstává ve své moci, nebo zdali a pokud jest zrušen (§§ 513 a 559 c. ř. s.). V řízení o námitkách zavedeném nerozhoduje se tedy již o žalobním žádání, zda se mu vyhovuje či zda se zamítá, nýbrž rozhoduje se o tom, zda směnečný platební příkaz obстоjí materiálně, zda totiž nárok jím přiznaný je po právu. Není-li tomu tak, musí platební příkaz býti zrušen. Jest ovšem možné i částečné zrušení platebního příkazu (srov. slova: »a pokud«), byl-li nárok uznán oprávněným jen z části; o takový případ však nejde, bylo-li uznáno, že nárok toho času není po právu. Nezbyvá proto v těchto případech než vysloviti, že se platební příkaz zrušuje. Tím ovšem není žalobci zabráněno, aby po nastalé splatnosti směnku znovu zažaloval;

nebylo by v tomto případě lze vyhověti námitce rozsouzené rozepře pro nedostatek totožnosti věci, když nová žaloba bude opřena o jiný skutkový a právní stav (mezitím nastalou splatnost). Opětnému zažalování směnky by ani nebránilo, že biankosměnka byla vyplněna datem splatnosti předcházejícím době splatnosti. Nejde o vyplnění proti úmluvě, byla-li směnka taková zažalována, až když nastala splatnost pohledávky, k jejímuž zajištění směnka sloužila (rozh. čís. 13370 Sb. n. s.).

Čís. 15317.

Ústně prohlášený rozsudek (pro zmeškání) jest vždy doručiti žalovanému v písemném vyhotovení s důvody; předpisy §§ 414, 416 c. ř. s. posl. odst. jsou rázu velícího.

(Rozh. ze dne 19. června 1936, Rv II 590/34.)

Žalobce se domáhá žalobou o zmatečnost opřenou o předpis § 530 čís. 2 c. ř. s., by pravoplatný rozsudek pro zmeškání proti němu vydaný byl zrušen, a tvrdí, že napadený rozsudek nebyl mu doručen, zejména ne za šetření předpisů §§ 102, 104 c. ř. s. N i ž š í s o u d y z a m í t l y ž a l o b u .

N e j v y š š í s o u d žalobu odmítl.

D ů v o d y :

Jak odvolací soud správně vyložil, nebyl kontumační rozsudek žalovanému v hlavním sporu (nynějšímu žalobci o zmatečnost) dosud řádně doručen, takže lhůta podle § 534 čís. 2 c. ř. s. nepočla ještě běžeti a žaloba by byla tedy podána včas. Ale přece to je žaloba nepřipustná, neboť rozsudek musí býti doručen v písemném vyhotovení (§ 414, posl. odst. c. ř. s.) a nabývá vůči stranám působnosti teprve doručením písemného vyhotovení (§ 416, odst. 1 c. ř. s.), což platí o zmeškalém žalovaném v každém případě (§ 416, posl. věta c. ř. s.). Tyto předpisy jsou rázu velícího (na př. rozh. 12412 Sb. n. s., také čís. 1098 S. L.). Dokud tedy kontumační rozsudek nebyl nynějšímu žalobci řádně doručen, nenabyl proti němu — čítajíc v to i doložku vykonatelnosti — účinnosti, lhůta k odvolání ještě nepočla běžeti (§ 464, odst. 2 c. ř. s.), rozhodnutí nenabylo ještě pravomoci (§ 529, odst. 1 c. ř. s. a také rozhodnutí čís. 6956, 9924 Sb. n. s.), žaloba o zmatečnost je nepřipustná a měla býti usnesením odmítnuta (rozh. čís. 9584). Bude nyní na procesním soudu, aby kontumační rozsudek dal podle předpisů o tom platných tehdejšímu žalovanému a nynějšímu žalobci doručiti.

Čís. 15318.

Úroky z opozdenia z tej časti pohľadávky, ktorá pripadá na účtovanú daň z obratu, možno požadovať a prisúdiť len odo dňa skutočného zaplatenia pohľadávky.

(Rozh. z 19. júna 1936, Rv III 105/35.)